

‘Een blauwe tulp; dat zou ge

Een van de eerste gepassioneerde vakgenoten die wij voor de serie ‘Passie’ interviewden, was Cees Breed. Deze liefhebber van vrijwel elk bolgewas, wist de liefde voor het vak over te brengen op zijn zoon Eric (46) die – op zijn eigen manier – zeer gepassioneerd met bloembollen bezig is. Hij reist zelfs naar China en Tibet om bijzondere bloembollensoorten in het wild te vinden. Ook Eric Breed mag dus niet ontbreken in deze serie.

Tekst: Monique Ooms
Foto: René Faas

Eric Breed groeide op tussen de bloembollen van zijn vader, Cees Breed. Samen met zijn twee broers en twee zussen bracht hij de nodige uren door op het land. “Natuurlijk moesten we allemaal meehelpen. Soms was dat leuk, maar de dagen duerden mij ook wel eens te lang. Vooral als je in het voorjaar narcissen moest koppen terwijl het ijskoud was.” Voor hem later geen bloembollen, nam hij zich voor. “Het leek mij helemaal niet leuk, in de bollen was je immers altijd maar aan het werk.” Bijna ongemerkt kreeg hij van huis uit toch de nodige kennis over en liefde voor het product mee. “In het loppie vertelde pa natuurlijk wel het nodige, als je er tenminste naar vroeg. Hij had ook een stand op Keukenhof waar hij erg trots op was en daar gingen we heel regelmatig naartoe. Zelfs zo vaak dat we jarenlang altijd wel op een foto in de parkgids van Keukenhof te zien waren.” Na de mavo koos Breed toch – misschien nog het meest tot zijn eigen verrassing – voor de middelbare tuinbouwschool. “Ik heb nog wel getwijfeld want ik was bang dat het een beetje saai zou zijn, maar toen ik er eenmaal aan was begonnen, ging ik het steeds leuker vinden. Daarbij kwam ik erachter dat ik al best veel wist, dat vond ik wel leuk.”

VERNIEUWING

Hoewel Breed plannen had gemaakt om door te studeren aan de hogere tuinbouwschool, kwam daar uiteindelijk niks van terecht. “Ik werd gevraagd voor bloembollenkwekerij en exportbedrijf Van Eeden. Ik deed de inkoop en de verkoop en ging regelmatig op reis.” In 1988 werd hij benaderd door Hobaho, waar hij werd aangesteld als vertegenwoordiger. “Toen al richtte ik mij voornamelijk op nieuwe soorten. Ik vond het altijd al leuk om met vernieuwing bezig te zijn, te zoeken naar kansen en mogelijkheden in de markt. Ik ontwik-

kelde er een neus voor; ik zag al snel wat succesvol zou kunnen zijn en wat niet. Ik verkocht liever vijfduizend bollen van een nieuw product dan duizenden Apeldoorns.” Als manager van Remarkable kon hij zich volledig richten op de vernieuwing en vermarkting van het tulpenassortiment. “Daar was ik goed op mijn plek.” Maar, niks is voor altijd in het leven, dus ook daar bleef Breed niet voor eeuwig hangen. In 2007 raakte hij in gesprek met Carlos van der Veek en ze bleken ‘behoorlijk op een lijn te liggen’. Hij maakte de overstap naar het bedrijf van Van der Veek – dat inmiddels Fluwel heet – en werkt daar nog steeds als Client Service Director. “Ik hou mij bezig met de buitenlandse relaties, voorzie ze van informatie, zorg voor goede fotografie en bied ondersteuning waar zij dat nodig hebben. Daarbij ligt de nadruk op de nieuwe soorten.”

Want vernieuwing, dat is uiteindelijk zijn passie. “Nieuwe producten tot stand brengen en daarmee het vak verder helpen, dat is wat mij drijft. Ik veredel niet zelf, maar draag wel ideeën aan voor nieuwe kruisingen en ga ook actief op zoek naar nieuwe producten. Ik heb veel contacten met veredelaars in binnen- en buitenland, ga regelmatig op reis en ik zoek dingen uit op internet.” In al die jaren heeft Breed al veel nieuwe vormen en kleuren voorbij zien komen, maar zijn ideale bloembol zat er nog niet bij. “Ik zou het geweldig vinden om een blauwe tulp te vinden. Die kleur is er nog niet, en ik ben ervan overtuigd dat er een grote markt voor is. Ik geloof ook wel dat het kan. Sommige tulpen hebben namelijk een blauw hartje en via een fout DNA of een mutatie zou dat blauw zomaar omhoog kunnen schieten. Theoretisch is het mogelijk. In lilies zijn er ook dingen bereikt die we eerst niet voor mogelijk hielden; kijk eens naar al die bijzondere combinaties en kruisingen die er nu zijn. Technisch is er veel mogelijk. Waarom zou dat met tulp niet kunnen?” Terwijl Breed droomt van een mooie, blauwe tulp, gaat zijn zoektocht naar andere botanische schatten

gewoon door. Zo gaat hij regelmatig ‘op expeditie’ om bijzondere bolgewassen in het wild te vinden. “In de bergen van landen als Kazachstan, China, Tibet en zelfs de Pyreneeën kun je hele bijzondere bolgewassen vinden met aparte vormen en kleuren. Inmiddels weet ik waar ik op moet letten als ik een bolgewas in het wild zoek. Bloembollen groeien op kalkrijke grond, dus als er brem groeit, zal ik daar geen bloembollen vinden; die groeit namelijk op zure grond.”

KRETA

Voorafgaand aan zijn expeditie bepaalt hij – aan de hand van zijn eigen onderzoek – naar welk bolgewas hij op zoek wil gaan op welke locatie. Zo toog hij naar Kazachstan om daar een bijzondere greigii tulp te vinden. Samen met zijn kameraad Arie Peterse en hun beider echtgenotes ging hij op Kreta op zoek naar Tulipa ‘cretica’. “Eerder was er al een officiële expeditie naar die tulp op zoek gegaan, maar... niet gevonden.

‘Ik verkocht liever vijfduizend bollen van een nieuw product dan duizenden Apeldoorns’

Wij pakten het anders aan. We maakten een tekening van de tulp en gingen daarmee rondvragen bij schapenherders en zo. Uiteindelijk kwamen we in een kroegje en daar wilden ze ons wel vertellen waar de tulp bloeide, maar dan moesten we eerst een glas raki drinken, een soort Grieks vuurwater”, vertelt hij lachend. Pas na zes borrels volgden de aanwijzingen, die Breed weinig geloofwaardig leken – langs een waterval, over een hek, voorbij een kalkoen – maar toch bleken te kloppen. “Daar stond Tulipa ‘cretica’ volop te bloeien. Een geweldige ontdekking.” In de Pyreneeën gingen de vrienden met hun gezinnen op zoek naar Lilium ‘pyrenaicum’. “We maakten een wandeling met de kinderen en zeiden: als jullie die lelie vinden, gaan we ijs eten. En ja hoor, ze vonden ‘m, hij stond te bloeien achter een steen.” Ook die foto werd aan zijn inmiddels enorme verzameling toegevoegd. “Daar kan ik dan tijdens een lezing weer een mooi verhaal over vertellen.” In China fotografeerde hij een bijzondere fritillaria die hij nog net kon vastleggen voordat hij door een groep mijnwerkers werd geplukt. “Alsof het onkruid was! Ze bleken deze fritillaria’s te gebruiken als longmedicijn en ze vonden het maar heel raar dat wij op onze buik lagen om daar foto’s van te maken.”

eweldig zijn'

Eric Breed: 'Ik heb een neus ontwikkeld voor nieuwe producten die kansrijk zijn'

Als Breed kan achterhalen wie de eigenaar is van het stuk land waarop een bijzonder bolgewas bloeit, vraagt hij toestemming om een of meer bollen mee te nemen. "Maar ja, soms kom je daar niet zo makkelijk achter. Zo heb ik in Spanje wel eens een boer met een geweer achter me aan gehad omdat ik een bol uit de grond wilde spitten. Als zijn vrouw hem niet had tegengehouden, had ik een schot hagel in mijn lijf gehad", vertelt hij grijnzend. Met de ontdekkingen die hij tijdens zijn reizen doet, probeert Breed ook vakgenoten te helpen. "Zo zag ik cyclamen groeien op de Golanhoogte in Israël en daar vriest het behoorlijk. Dat vertelde ik aan een cyclamkweker in Nederland en een week later ging hij erheen om stuifmeel te verzamelen waarmee hij winterhardheid kon inkruisen in zijn cyclamen. Dat soort dingen gebeurt vrij regelmatig. Het leuke is dat ik ook veel tips terugkrijg. Zo help je elkaar, dat vind ik heel mooi."

In januari 2011 is Breed – naast zijn werk voor Fluwel – met zijn eigen bedrijf begonnen: www.tulippictures.eu. "Ik verkoop foto's van bolbloemen en vaste planten en geef sortimentsadviezen. Mijn klanten zijn kwekers en handelaren, maar ook tijdschriften die fotomateriaal nodig hebben. Ik heb een enorm fotobestand en bij Fluwel gebruik ik maar een deel daarvan.

Bovendien blijf ik foto's maken, dus het bestand wordt steeds groter." Het jonge bedrijfje loopt goed. "Ik krijg veel aanvragen binnen en heb het er lekker druk mee." Het is niet de bedoeling dat hij Fluwel binnenkort gaat verlaten. "Ik vind die combinatie juist heel leuk."

ENERGIE

Hoewel hij veel met zijn vak bezig is, voelt het niet als werken. "Ik vind het leuk, het is mijn hobby. Daarbij gaat mijn interesse uit naar vrijwel alle sierteelt: van tulpen tot pioenen en vaste planten. Als ik op reis ben, probeer ik ook altijd even een botanische tuin te bezoeken. Ook in de vakantie pak ik dat graag even mee. Dit vak geeft mij enorm veel energie. Overigens probeer ik daarnaast ook wel andere dingen te doen. Ik ben een levensgenieter, hou van goede muziek, lekkere wijn, de natuur, een strand-

wandeling maken met de hond. Stilzitten is niks voor mij. Laat mij maar een kuub hout kloven, lekker fysiek bezig zijn, even de stress eruit." In de avonduren is hij ook regelmatig te vinden op het land bij zijn vader. "Ik help hem met allerlei voorkomende werkzaamheden, zoals rooien. Soms zie ik leuke nieuwe dingen bij hem die ik goed kan gebruiken, andersom neem ik voor hem wel eens wat bijzonders mee." Zijn zoon van 16 kreeg vorig jaar voor zijn verjaardag een nieuw soortje dat bij opa op de tuin staat. "Dan kunnen ze dat samen opkweken." Hoopt hij zo zijn zoon te 'besmetten' met hetzelfde virus? "Nee hoor, het maakt mij niet uit wat hij gaat doen. Als kind vroeg hij overigens wel regelmatig 'wanneer Keukenhof nou weer open ging'. Kennelijk was die interesse er wel al. Maar, als hij dijken wil gaan bouwen, vind ik het ook goed."

Resumé

Bloembollenliefhebber Cees Breed is zijn vader. Hij heeft het bloembollenbloed dan ook door zijn aderen stromen. Toch dacht Eric Breed als tiener niet dat hij iets in de sector zou gaan doen. Zó leuk vond hij het nou ook weer niet om in de voorjaarskou bij zijn vader op het land te werken. Toch ontwikkelde hij zich tot een gepassioneerde vakgenoot die zich vooral focust op de vernieuwing van het assortiment. Hij weet er veel van en vertelt er graag over. BloembollenVisie sprak met hem over zijn passie.